

การปนภาษากับการยืมภาษาอังกฤษในภาษาไทย*

รุ่งวิมล รุ่งโรจน์สุวรรณ

หน่วยวิจัย ภาษาศาสตร์ วรรณกรรม และการศึกษาด้านภาษา เพื่อความยั่งยืน

สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ประเทศไทย

E-mail: rungwimol.run@mfu.ac.th

รับบทความ 7 ธันวาคม 2565 แก้ไขบทความ 31 พฤษภาคม 2566 ตอบรับ 20 มิถุนายน 2566

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องการปนภาษากับการยืมภาษาอังกฤษในภาษาที่หนึ่งที่ผ่านมามีการถกเถียงในประเด็นว่าควรแยกความแตกต่างระหว่างการปนภาษากับการยืมภาษาหรือไม่ อีกทั้ง งานวิจัยที่เกี่ยวข้องยังไม่มีงานวิจัยใดที่ศึกษาเกณฑ์การแยกการปนภาษากับการยืมภาษาอังกฤษในภาษาไทยอย่างชัดเจน งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดเกณฑ์ทางภาษาในการวิเคราะห์คำปนกับคำยืมภาษาอังกฤษในภาษาไทย โดยเก็บข้อมูลคำภาษาอังกฤษในภาษาไทย จำนวน 400 คำ จากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาไทย ระหว่าง พ.ศ. 2562-2563 ผลจากการศึกษาพบว่า การปนภาษากับการยืมภาษานั้นเป็นกระบวนการเดียวที่ต่อเนื่องกัน โดยเกณฑ์ที่ใช้แสดงลักษณะคำปนกับคำยืมภาษาอังกฤษที่ปะปนในภาษาไทยสามารถนำมาเรียงลำดับเกณฑ์จากเกณฑ์ลักษณะคำปนไปเป็นคำยืม ได้ดังนี้ เกณฑ์คำปนเรียงลำดับจาก การเขียนหลายรูปแบบ > การใช้รูปภาษาอังกฤษ > การเปลี่ยนแปลงเสียง เกณฑ์คำยืมเรียงลำดับจาก การเปลี่ยนแปลงเสียง > การมีคำเทียบเท่า > การสร้างคำ > การเปลี่ยนแปลงไวยากรณ์ > ปริมาณการปรากฏ > การปรากฏในพจนานุกรม > การเปลี่ยนแปลงความหมาย จากการใช้เกณฑ์ดังกล่าว สามารถจำแนกคำออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) รูปแบบของคำที่เป็นไปตามเกณฑ์ของคำปน คือ คำที่มีลักษณะคำปน 1-3 ลักษณะ และลักษณะคำยืม 1-2 ลักษณะ 2) รูปแบบของคำที่เป็นไปตามเกณฑ์คำปนและคำยืม คือ คำที่มีลักษณะคำปน 1-3 ลักษณะ และลักษณะคำยืม 2-7 ลักษณะ และ 3) รูปแบบของคำที่เป็นไปตามเกณฑ์ของคำยืม คือ คำที่ไม่มีลักษณะคำปน หรือมีลักษณะคำปนอย่างน้อย 1 ลักษณะ และลักษณะคำยืม 3-6 ลักษณะ

คำสำคัญ การปนภาษา การยืมภาษา ภาษาศาสตร์

* งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัย “การปนภาษาและการยืมภาษาอังกฤษในภาษาไทย” ซึ่งได้รับเงินอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564

Code Mixing and Linguistic Borrowing of English in Thai*

Rungwimol Rungrojsuwan

Research Unit in Linguistics, Literature and Language Education for Sustainability (LLLES),
School of Liberal Arts, Mae Fah Luang University, Thailand

E-mail: rungwimol.run@mfu.ac.th

Received 7 December 2022; revised 31 May 2023; accepted 20 June 2023

Abstract

In previous research on code-mixing and borrowing of English in the first language, there has been a debate on whether to differentiate between code-mixing and borrowing. However, no previous research on language mixing and borrowing of English in Thai has looked at the criteria for separating code-mixing and borrowing of English in Thai. Therefore, this research aimed to analyze the criteria for the analysis of English code-mixing words and borrowed words in the Thai language. The data were 400 English code-mixing words or borrowed words collected from 10 Thai magazines and newspapers published between the years 2019-2020. The findings showed that the criteria for the analysis of English code-mixing words can be ordered as follows: multiples written forms > English form usage > phonological integration. In addition, the criteria for the analysis of English borrowed words can be ordered as follows: phonological integration > Thai equivalents > morphological integration > syntactic integration > frequency of occurrence > existence in dictionary > semantic change, respectively. Lastly, the results showed that English words in Thai can be classified into 3 groups. The first group is a code-mixing stage. These represent words with 1-3 characteristics of code-mixing and 1-2 characteristics of borrowing. The second group is a code mixing and lexical borrowing stage. These represent words with 1-3 characteristics of code-mixing and 2-7 characteristics of borrowing. The final stage is the lexical borrowing stage. These are words with 1 characteristic of code-mixing and 3-6 characteristics of borrowing.

Keywords: code mixing, linguistics borrowing, lexical borrowing, linguistics

* This article is a part of the research project “Code mixing and Linguistics Borrowing of English in Thai” funded by Mae Fah Luang University for the fiscal year 2021.

1. บทนำ

“ละครเรตติ้งกระฉูด ครึ่งปีแรก 7 สีเปรี้ยง กวาดแชมป์เกือบเรียบ”

“TV. War เทียบฟอร์มละคร 3 ช่องดังจัดที่เด็ด จอแก้วเดือด”

(นิตยสาร ทวีพูล - Tvpool, 2563)

จากข้อความข้างต้น เป็นตัวอย่างให้เห็นว่าในปัจจุบัน ภาษาอังกฤษปะปนในภาษาไทยเป็นจำนวนมากทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน ทั้งในสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสื่อวิทยุ โทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อออนไลน์ รวมถึงในบทสนทนาทั่วไปในชีวิตประจำวัน หรือในการสื่อสารออนไลน์ จึงมีผู้สนใจและค้นคว้าวิจัยในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการปนภาษาและการยืมคำภาษาอังกฤษมาใช้ในภาษาไทยอยู่เป็นจำนวนมากไม่น้อย แต่จากการศึกษางานในอดีต ผู้เขียนเห็นว่าผู้มองปรากฏการณ์ที่ภาษาอังกฤษปะปนในภาษาไทยในสองมุมมองด้วยกัน คือ มุมมองแรก นักวิจัยมองว่าภาษาอังกฤษถูกยืมเข้ามาใช้ในภาษาไทย (lexical borrowing or loan) เช่น งานของประยูร ทรงศิลป์ (2526) นิตยา นิราศพร (2530) สิริภัทร พรหมราช (2550) ในขณะที่อีกมุมมองหนึ่ง นักวิจัยมองว่าภาษาอังกฤษปนเข้ามาในภาษาไทย (code mixing) เช่น งานของ Sopee (2002) Preechaamornkul (2005) Janhom (2011) ฉันทณี รักธรรมยิ่ง (2538) นภารัฐ ฐิติวัฒนา (2539) นัฐยา บุญกองแสน (2542) จึงมีคำถามที่น่าสนใจว่าการปนภาษากับการยืมภาษานั้นต่างกันอย่างไร

จากคำนิยาม อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2542, น. 94) ได้นิยาม “การปนภาษา” (code-mixing) ในความหมายกว้างว่าหมายถึง “การใช้ภาษาหนึ่งในทุกระดับหรือทุกรูปแบบปนกับอีกภาษาหนึ่งของผู้พูด” ส่วนความหมายแคบ “การปนภาษา” หมายถึง “การปนเฉพาะในระดับคำ หรือสำนวนเท่านั้นไม่รวมการพูดภาษาอื่นยาว ๆ สลับกับพูดภาษาของตน” จึงเรียกคำที่ปนมาในภาษาว่า “คำปน” เช่น คอนเซ็ปต์ (concept) ไอเดีย (idea) สตั๊ดดี้ (study) เปเปอร์ (paper) ซีเรียส (serious) เป็นต้น

ส่วน “การยืมภาษา” (linguistics borrowing) นั้น อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2542) ได้ให้นิยามของ “คำยืม” ว่า “คำยืมอยู่ในระดับที่กลืนเข้ามาในภาษาแม่มากกว่าคำปนโดยคำยืมส่วนใหญ่เป็นที่ยอมรับในสังคมได้รับการบรรจุไว้ในพจนานุกรม และมีลักษณะการปรับตัวเข้ากับระบบเสียงของภาษาแม่มากกว่าคำปน เช่น เบรก คลัช เมล์ อ็อกซิเจน โดยคำเหล่านี้แม้จะใช้กันหนาหู แต่ยังไม่เป็นที่ยอมรับเท่าคำยืม จึงเป็นเพียงคำภาษาอังกฤษที่นำมาปนในภาษาไทยเท่านั้น”

แม้จากคำนิยามจะแสดงให้เห็นว่าคำยืมกลืนเข้ามาในภาษาแม่มากกว่า แต่จากการศึกษาในงานวิจัยที่ผ่านมา ก็พบว่าการเปลี่ยนแปลงทางเสียงของคำยืมกับคำปนก็ไม่ได้มีลักษณะต่างกัน ไม่ว่าคำนั้นจะถูกบรรจุในพจนานุกรมหรือไม่ ดังปรากฏในงานของนัฐยา บุญกองแสน (2542, น. 2) ที่แบ่งคำยืมเป็น 3 ประเภท คือ 1) คำยืมภาษาอังกฤษที่กลืนเข้ากับภาษาไทย และถูกบรรจุไว้ในพจนานุกรม เช่น คำว่า golf [kɔp] และ gas [ket] แต่ก็พบได้ว่าอาจมีผู้พูดบางคนออกเสียง golf [kɔf] และ gas [keɪ] 2) คำยืมที่ไม่ได้บรรจุในพจนานุกรมและมีการออกเสียงใกล้เคียงกับภาษาอังกฤษ เช่น คำว่า stamp [stem] มีการออกเสียง [st] ควบกัน 3) คำปนที่ไม่ได้รับการบรรจุในพจนานุกรมและมีการออกเสียงใกล้เคียงกับภาษาอังกฤษ เช่น คำว่า push [putʃ] หรือ [puʃ] ซึ่งจากตัวอย่างทั้ง 3 ประเภท พบการออกเสียงที่ไม่เป็นลักษณะทางเสียงของภาษาไทย แต่เป็นลักษณะทางเสียงของภาษาอังกฤษ

นอกจากนี้ในงานวิจัยที่ผ่านมา มีการถกเถียงในประเด็นว่าควรแยกความแตกต่างระหว่างการปนภาษาและการยืมภาษาหรือไม่ โดยกลุ่มที่คิดว่าไม่ควรแยกการปนภาษาและการยืมภาษา เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงของภาษาเป็นการเปลี่ยนแปลงต่างช่วงเวลา ดังนั้นจึงไม่สามารถตัดสินได้ว่า ณ จุดใดของช่วงเวลาที่คำจะได้รับสถานะเป็นคำยืมในภาษา (Weinreich et al., 1968, อ้างถึงใน Boztepe, 2003, p. 5) นอกจากนี้ Myer-Scotton (1992, 1993, อ้างถึงใน Boztepe, 2003, p. 6) ยังเห็นว่าทั้งสองแนวคิดคือการปนภาษาและการยืมภาษานั้นเป็นกระบวนการเดียวกันต่อเนื่องกัน ดังนั้นถึงแม้จะมีการนำเกณฑ์ทางด้านภาษามาใช้ในการแยกความแตกต่าง เช่น การเปลี่ยนแปลงรูปคำ แต่ก็ไม่สามารถนำมาใช้แยกระหว่างการปนภาษาและการยืมภาษาได้ สำหรับกลุ่มที่คิดว่าควรแยกการยืมภาษาและการปนภาษานั้น เห็นว่ามีเกณฑ์ทางภาษาที่สามารถใช้แบ่งการยืมภาษาและการปนภาษาอยู่ โดยคำยืมจะมีลักษณะของการสร้างคำ ไวยากรณ์ และระบบเสียงของภาษาผู้รับ (recipient language) และปรากฏการณ์การใช้ในผู้พูดที่ใช้ภาษาเดียว (monolingual speakers) เป็นต้น (Poplack et al., 1988, p. 52; Poplack, 2004, p. 590)

สำหรับการศึกษาเรื่องการปนภาษาและการยืมภาษาในภาษาไทยที่ผ่านมา มีงานวิจัยที่กล่าวถึงความแตกต่างของการปนภาษาและการยืมภาษาอยู่บ้าง และได้พยายามกำหนดเกณฑ์ในการแยกความแตกต่างระหว่างการปนภาษาและการยืมภาษา ดังเช่นในงานของฉันทณี รักธรรมยิ่ง (2538, น. 2-3) ที่ใช้เกณฑ์การปรากฏในพจนานุกรมในการศึกษาการปนภาษาที่ใช้ภาษาแพทย์ โดยศึกษาเฉพาะคำภาษาอังกฤษที่ไม่มีปรากฏ

ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 และไม่ปรากฏในหนังสือคำที่เขียนทับศัพท์จากต่างประเทศในพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ฉบับแก้ไข เพิ่มเติม

อย่างไรก็ดีในงานวิจัยบางงานเช่นกัน ที่มีการกล่าวถึงคำนิยามของการปนภาษาและการยืมภาษา แต่ไม่ได้ระบุชัดเจนว่าเห็นว่าการรวมหรือแยกการปนภาษากับการยืมภาษาหรือไม่ หรืออาจจะว่าเป็นการยากที่จะแยกการปนภาษาจากการยืม เช่นงานของ Janhom (2011, p. 12) นภารัฐ ฐิตีวัฒนา (2539, น. 10) และนัฐยา บุญกองแสน (2542, น. 10) โดยในงานของนัฐยา บุญกองแสน (2542, น. 10) นักวิจัยอธิบายว่า อาจจะมีคำยืมที่ไม่ได้ปรากฏในพจนานุกรม และการปรับการออกเสียงคำยืมภาษาอังกฤษในภาษาไทยบางคำสามารถออกเสียงได้ทั้งแบบภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เช่น คำว่า สเต็ก (steak) เป็นต้น ทำให้ผลการศึกษาของงานวิจัยเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า นักวิจัยถือว่าคำที่มีที่มาจากภาษาต่างประเทศเป็นทั้งคำยืมและคำปน ซึ่งจากงานวิจัยที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่ายังไม่มีงานวิจัยใดที่มุ่งเน้นอธิบายความต่างเรื่องการปนภาษาและการยืมภาษาเป็นหลัก และยังไม่มีการกล่าวถึงเกณฑ์การแยกการปนภาษาและการยืมภาษาอังกฤษในภาษาไทยอย่างชัดเจน จึงมีคำถามวิจัยว่า หากนำเกณฑ์ที่แยกความแตกต่างระหว่างการปนภาษาและการยืมภาษามาวิเคราะห์ภาษาอังกฤษในภาษาไทย จะทำให้เห็นว่าการปนภาษาและการยืมภาษาสามารถแยกจากกันได้อย่างชัดเจนหรือไม่ หรือจะเป็นเพียงส่วนหนึ่งของกระบวนการของการเปลี่ยนแปลงภาษา งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดเกณฑ์การวิเคราะห์คำปนและคำยืมภาษาอังกฤษในภาษาไทย โดยมีสมมติฐานว่าเกณฑ์ทางภาษาจะแสดงให้เห็นลักษณะของคำปนและคำยืม และเห็นคำที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนแปลงจากคำปนที่จะกลายเป็นคำยืมในภาษาไทย

2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1 เกณฑ์การจำแนกการปนภาษาและการยืมภาษา

ในงานที่ผ่านมา มีการนำเสนอเกณฑ์ความแตกต่างของลักษณะทางภาษาที่ต่างกันของการปนภาษาและการยืมภาษาในงานของ Poplack (1980, อ้างถึงใน Boztepe, 2003, p. 6) ระบุเกณฑ์ทางภาษาที่แสดงความต่างของการปนภาษาและการยืมภาษาเป็น 3 เกณฑ์ ได้แก่ 1) ลักษณะทางเสียง (Phonological integration) 2) เกณฑ์การสร้างคำ (Morphological integration) และ 3) เกณฑ์ลักษณะทางไวยากรณ์ (Syntactic integration) หากมีการเปลี่ยนแปลงเพียงลักษณะใดลักษณะหนึ่งเท่านั้น

จะถือว่าเป็นการปนภาษา ในขณะที่การยืมจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงของภาษาทั้งสามเกณฑ์ข้างต้น

ในงานวิจัยอื่น ๆ แม้จะไม่ได้กำหนดเกณฑ์เพื่อแยกความแตกต่างระหว่างคำปนและคำยืม แต่มีการกล่าวถึงลักษณะของคำแต่ละประเภทไว้ Henderson (1951, อ้างถึงใน นนารัฐ ฐิติวัฒนา, 2539, น. 10) อธิบายลักษณะของคำยืมเพิ่มเติมว่า คำยืมมีลักษณะสองประการ 1) มีการเปลี่ยนการออกเสียงให้เหมาะสมกับภาษาที่เป็นฝ่ายยืม 2) มีการรักษาสัทลักษณะของภาษาต่างประเทศเอาไว้ อาจจะรักษาไว้บางส่วนหรือรักษาไว้ทั้งหมดก็ได้ นอกจากนี้ Poplack and Sankoff (1984, pp. 103-104) ยังกล่าวถึงเกณฑ์อื่น ๆ นอกเหนือจากเกณฑ์ที่กล่าวมาเพื่ออธิบายการยืมภาษา ดังนี้ 1) คำยืมต้องถูกเพิ่มในคลังคำศัพท์ของผู้ยืม 2) การยืมจะถูกใช้บ่อย ๆ ในภาษาพูดทั่วไปและการใช้ภาษาในรูปแบบอื่น 3) คำยืมจะแทนที่คำในภาษาตนเอง 4) ผู้พูดในภาษานั้น ๆ ต้องยอมรับหรือจดจำคำยืมเสมือนเป็นภาษาตนเอง 5) ในบางครั้งคำยืมต้องมีการเปลี่ยนแปลงทางความหมายร่วมด้วย

สำหรับในภาษาไทย มีผู้กล่าวถึงลักษณะคำยืมภาษาอังกฤษในภาษาไทย ดังนี้ บรรจบ พันธเมธา (2546, อ้างถึงใน ศยามล ไทระหาญ, 2553, น. 15) จำแนกการยืมภาษาออกเป็น 6 ลักษณะ คือ 1) การทับศัพท์ 2) เสียงเปลี่ยนไป 3) ความหมายหายไป 4) สร้างคำขึ้นใหม่ 5) มีสำนวนอังกฤษหลายสำนวนที่คล้ายกับสำนวนไทย และ 6) รูปลักษณะประโยคติดเข้ามาในภาษาไทย นอกจากนี้ทางภาษาเหล่านี้ วัฒนา อุดมวงศ์ (2525, อ้างถึงใน นัฐยา บุญกองแสน, 2542, น. 10) กล่าวถึงการที่คำยืมจะถูกบรรจุไว้ในพจนานุกรมด้วย

นอกจากนี้ แม้ว่าจะงานวิจัยที่ผ่านมาจะไม่ได้มีการกล่าวถึงลักษณะของคำปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยโดยตรง แต่นักวิจัยมีการกำหนดขอบเขตในการเก็บข้อมูลดังเช่นในงานของ Janhom (2011, p. 21) ที่กำหนดขอบเขตในการเก็บคำปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยเป็นทั้งคำที่มีรูปเขียนภาษาไทย และรูปเขียนภาษาอังกฤษ เช่น รถTaxi น่าsurprise และ Hi-cut เป็นต้น

3. ข้อมูลและวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเพื่อกำหนดเกณฑ์ทางภาษาในการวิเคราะห์คำปนและคำยืมภาษาอังกฤษในภาษาไทย โดยสุ่มเก็บคำภาษาอังกฤษในภาษาไทย จำนวน 400 คำจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาไทย ระหว่างปี 2562-2563 โดยเลือกหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารที่มีหัวข้อหลากหลาย กล่าวคือ มีความแตกต่างในส่วนเนื้อหาของเนื้อหาและวงคำศัพท์ เช่น เหตุการณ์ปัจจุบัน ข่าวบันเทิง สุขภาพ ความงาม ศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น

จำนวน 10 ฉบับ โดยในการวิเคราะห์การปนภาษาและการยืมภาษาอังกฤษ ได้ปรับจากเกณฑ์การปนภาษาและยืมภาษาจากงานของ Poplack (1980, อ้างถึงใน Boztepe, 2003, p. 6) Poplack and Sankoff (1984, pp. 103- 104) Kannaovakun and Guthier (2003, p. 68) และ วัฒนา อุดมวงศ์ (2525, อ้างถึงใน นัฐยา บุญกองแสน, 2542, น. 10) ได้เป็น 9 เกณฑ์ ดังนี้ โดยเกณฑ์ที่แสดงลักษณะคำยืม คือ เกณฑ์ 1-7 และเกณฑ์ที่แสดงลักษณะคำปนคือ เกณฑ์ 7-9

1) การปรากฏในพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน โดยสืบค้นจากพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถานฉบับปี 2554 ทางเว็บไซต์ <https://dictionary.orst.go.th/>

2) ปริมาณการปรากฏ สืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูลโครงการคลังข้อมูลภาษาไทยแห่งชาติ ทางเว็บไซต์ <http://www.arts.chula.ac.th/~ling/tnc3/> โดยวิเคราะห์เป็นคำยืมเมื่อมีการปรากฏมากกว่า 380 ครั้ง ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยการปรากฏของข้อมูลทั้งหมด

3) เปลี่ยนแปลงการสร้างคำ (morphological Integration) โดยวิเคราะห์จากข้อมูลที่สุ่มเก็บข้อมูลมาจากนิตยสารและหนังสือพิมพ์ ระหว่างปี 2562-2563 และจากการสืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูลโครงการคลังข้อมูลภาษาไทยแห่งชาติ ทางเว็บไซต์ <http://www.arts.chula.ac.th/~ling/tnc3/>

โดยประยุกต์เกณฑ์การเปลี่ยนรูปคำ (nativization) จากงานของ Kannaovakun and Guthier (2003) และ Likhitphongsathorn and Sappapan (2013) จำนวน 3 เกณฑ์ คือ

1. Truncation คือ การตัดคำโดยไม่เปลี่ยนความหมายหรือประเภคำ เช่น online กลายเป็น on

2. Hybridization คือ การผสมส่วนของคำที่มาจากคนละภาษา เช่น นักกอล์ฟ สมุดโน้ต

3. Reduplication คือ การซ้ำคำ เช่น Baby Baby ทั้งเขาเซะ วันนั้ก็ same same

4) เปลี่ยนแปลงไวยากรณ์ (syntactic Integration) โดยสืบค้นและเปรียบเทียบประเภคำกับคำภาษาอังกฤษจากพจนานุกรม Cambridge Dictionary Online ทางเว็บไซต์ <http://dictionary.cambridge.org/> โดยประยุกต์จากเกณฑ์จากงานของ Likhitphongsathorn and Sappapan (2013) จำนวน 2 เกณฑ์ คือ

1. การเปลี่ยนประเภคำ (conversion) เช่น ไม่เห็นต้อง sad เป็นต้น คำว่า sad เปลี่ยนประเภคำไวยากรณ์จากคำคุณศัพท์ในภาษาอังกฤษ เป็นคำกริยาในภาษาไทย

2. การเปลี่ยนตำแหน่งของคำ (word order) เช่น ตกเย็นต้องไปที่ pub hiso เป็นต้น การเรียงลำดับของคำคุณศัพท์หรือคำวิเศษณ์กับคำนามมีการเปลี่ยนตำแหน่งในภาษาอังกฤษเรียงลำดับให้คำคุณศัพท์หรือคำวิเศษณ์นำหน้าคำนาม ในขณะที่ในภาษาไทยเรียงลำดับให้คำคุณศัพท์หรือคำวิเศษณ์ตามหลังคำนาม

5) เปลี่ยนแปลงความหมาย (semantic change) โดยสืบค้นและเปรียบเทียบประเภทคำกับคำภาษาอังกฤษจากพจนานุกรม Cambridge Dictionary Online ทางเว็บไซต์ <http://dictionary.cambridge.org/> จำนวน 3 เกณฑ์ คือ

1. ความหมายกว้างขึ้น (broadening) คือ คำมีความหมายกว้างขึ้นและถูกใช้ในบริบทอื่น ๆ เพิ่มเติมจากบริบทเดิม

2. ความหมายแคบลง (narrowing) คือ คำมีความหมายแคบลงและถูกใช้ในบริบทที่เฉพาะเจาะจงขึ้น

3. ความหมายเปลี่ยน (shift) คือ คำเปลี่ยนความหมายใหม่ แตกต่างจากความหมายเดิม

6) มีคำเทียบเท่าในภาษาไทย สืบค้นข้อมูลจากหนังสือศัพท์ต่างประเทศที่ใช้คำไทยแทนได้ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ฉบับปี 2549 และจากโปรแกรมออนไลน์ค้นหาคำศัพท์ภาษาอังกฤษ-ไทยที่ปรากฏในบริบทต่าง ๆ ทางเว็บไซต์ English-Thai Parallel Concordance (chula.ac.th)

7) เปลี่ยนแปลงเสียงเหมือนภาษาไทย (Phonological Integration) โดยสืบค้นและเปรียบเทียบกับคำภาษาอังกฤษจากพจนานุกรม Cambridge Dictionary Online ทางเว็บไซต์ <http://dictionary.cambridge.org/> โดยพิจารณาการเปลี่ยนแปลงทางเสียงที่เกิดกับเสียงพยัญชนะ เสียงสระ เสียงวรรณยุกต์ หรือโครงสร้างพยางค์

8) มีการใช้รูปภาษาอังกฤษ โดยวิเคราะห์จากข้อมูลที่สุ่มเก็บข้อมูลมาจากนิตยสารและหนังสือพิมพ์ ระหว่างปี 2562-2563 และสืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูลโครงการคลังข้อมูลภาษาไทยแห่งชาติ ทางเว็บไซต์ <http://www.arts.chula.ac.th/~ling/tnc3/> โดยใช้เกณฑ์จำนวนการปรากฏต้องมากกว่า 10 ครั้งขึ้นไป ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยการปรากฏของข้อมูลทั้งหมด และไม่วิเคราะห์ชื่อเฉพาะ หรือเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มคำหรือประโยค

9) การเขียนหลายรูปแบบ โดยวิเคราะห์จากข้อมูลที่สุ่มเก็บข้อมูลมาจากนิตยสารและหนังสือพิมพ์ ระหว่างปี 2562-2563 และสืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูลโครงการคลังข้อมูลภาษาไทยแห่งชาติ ทางเว็บไซต์ <http://www.arts.chula.ac.th/~ling/tnc3/>

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ งานวิจัยนี้จะอ้างอิงรูปเขียนจากระบบฐานข้อมูลคำทับศัพท์ของสำนักงานราชบัณฑิตยสภาโดยสืบค้นจากเว็บไซต์ <https://transliteration.orst.go.th/search> ยกเว้นกรณีไม่มีรูปเขียนในระบบฐานข้อมูลจะใช้รูปเขียนที่ปรากฏมากที่สุดจากคลังข้อมูลภาษาไทยแห่งชาติ สืบค้นจากเว็บไซต์ <http://www.arts.chula.ac.th/~ling/tnc3/>

วิธีการวิเคราะห์ผล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และแบ่งกลุ่มย่อยตามเกณฑ์ลักษณะคำปนและคำยืมภาษาอังกฤษ เพื่อดูรูปแบบที่ปรากฏ และปริมาณคำที่พบในแต่ละ รูปแบบ (ภาพที่ 1)

ภาพที่ 1

ตัวอย่างตารางการวิเคราะห์การจัดกลุ่มคำตามเกณฑ์ลักษณะคำปนและคำยืม

ลักษณะคำปน	ลักษณะคำยืม	คำ
3 ลักษณะ - การมีรูปเขียนหลายแบบ - การใช้รูปภาษาอังกฤษ - การเปลี่ยนแปลงเสียง	3 ลักษณะ - การเปลี่ยนแปลงเสียง - คำเทียบเท่า - การเปลี่ยนแปลงไวยากรณ์	คอนเทนต์ ...
3 ลักษณะ - การมีรูปเขียนหลายแบบ - การใช้รูปภาษาอังกฤษ - การเปลี่ยนแปลงเสียง	4 ลักษณะ - การเปลี่ยนแปลงเสียง - คำเทียบเท่า - การสร้างคำ - ปริมาณการปรากฏ	จีดี ...
2 ลักษณะ - การใช้รูปภาษาอังกฤษ - การเปลี่ยนแปลงเสียง	5 ลักษณะ - การเปลี่ยนแปลงเสียง - คำเทียบเท่า - การเปลี่ยนแปลงไวยากรณ์ - การสร้างคำ - การเปลี่ยนแปลงความหมาย	ดีกรี ...

ทั้งนี้ในการวิเคราะห์ข้อมูล พบรูปแบบย่อยจำนวนมาก จึงต้องเลือกตัวแทนข้อมูลที่แสดงลักษณะของคำปนและคำยืมในแต่ละรูปแบบ โดยพิจารณาจากจำนวนเกณฑ์และประเภทของเกณฑ์ที่แสดงลักษณะคำปนและคำยืม (ภาพที่ 2)

1. ถ้าจำนวนเกณฑ์ และประเภทของเกณฑ์ที่แสดงลักษณะคำปนและคำยืมมีเพียง 1 รูปแบบ ให้รูปแบบนั้นเป็นตัวแทนกลุ่ม ดังแสดงในภาพที่ 2 ข้อ 1 คำที่มีเกณฑ์ลักษณะคำปน 3 ลักษณะ และเกณฑ์ลักษณะคำยืม 2 ลักษณะ มีเพียง 1 รูปแบบ วิเคราะห์ให้รูปแบบนี้เป็นตัวแทนกลุ่ม

2. ถ้าจำนวนเกณฑ์และประเภทของเกณฑ์ที่แสดงลักษณะคำปนและคำยืมมากกว่า 1 รูปแบบ เลือกรูปแบบที่มีจำนวนคำมากที่สุดเป็นตัวแทนกลุ่ม ดังแสดงในภาพที่ 2 ข้อ 2 คำที่มีเกณฑ์ลักษณะคำปน 3 ลักษณะ และเกณฑ์ลักษณะคำยืม 3 ลักษณะ มีเพียง 3 รูปแบบ วิเคราะห์ให้รูปแบบที่มีจำนวนคำมากที่สุดเป็นตัวแทนกลุ่ม

ภาพที่ 2

ตัวอย่างตารางการเลือกรูปแบบที่นำมาพิจารณาเกณฑ์ที่แสดงลักษณะคำปนและคำยืม

1)	ลักษณะคำปน	ลักษณะคำยืม	คำ
3 ลักษณะ	- การมีรูปเขียนหลายแบบ - การใช้รูปภาษาอังกฤษ - การเปลี่ยนแปลงเสียง	2 ลักษณะ	- การเปลี่ยนแปลงเสียง - คำเทียบเท่า คองเซปต์, มาร์เก็ต, เซิร์ช (3 คำ)
2)	3 ลักษณะ	3 ลักษณะ	- การเปลี่ยนแปลงเสียง - คำเทียบเท่า - การเปลี่ยนแปลง ไวยากรณ์ คอนเทนต์ (1 คำ)
	3 ลักษณะ	3 ลักษณะ	- การเปลี่ยนแปลงเสียง - คำเทียบเท่า - การสร้างคำ ออยล์, ซัพพอร์ต, เวิร์ก (3 คำ)
	3 ลักษณะ	3 ลักษณะ	- การเปลี่ยนแปลงเสียง - การเปลี่ยนแปลง ไวยากรณ์ - การสร้างคำ คอเลสเตอรอล, แฉัส, ลีต, โลจิสติกส์, อีเมล (5 คำ)

จากนั้น จึงวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการใช้เกณฑ์คำปนและเกณฑ์คำยืม เพื่อพิจารณาคำภาษาอังกฤษที่ใช้ในภาษาไทยว่ามีลักษณะคำยืมและคำปนอยู่ในรูปแบบใด ดังแสดงในภาพที่ 3

ภาพที่ 3

ตัวอย่างตารางแสดงผลการวิเคราะห์เกณฑ์คำปนและคำยืม

รูปแบบ	ตัวอย่างคำ	เกณฑ์การปนภาษา (ก-ค)				เกณฑ์การยืมภาษา (ค-ณ)				จำนวนคำ
		การเขียนหลายแบบ	การใช้รูปภาษา	การเปลี่ยนแปลเสียง	การมีคำเทียบเท่า	การสร้างคำ	การเปลี่ยนแปลงไวยากรณ์	ปริมาณการปรากฏในพจนานุกรม	การปรากฏในความหมาย	
		(ก)	(ข)	(ค)	(ง)	(จ)	(ฉ)	(ช)	(ฌ)	
คำที่มีลักษณะของคำปน										
1.1	กราฟิตี้ มายด์	✓		✓						3
2.2	คอนเซปต์ เชิร์ช	✓	✓	✓	✓					3
คำที่มีลักษณะทั้งคำปนและคำยืม										
2.1	โคต ซิฟุด แจ็กเก็ต	✓		✓	✓	✓	✓			31
2.2	ชีอปป คลาสสิก	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		7
2.3	ชีอกก เคาน์เตอร์	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	3
คำที่มีลักษณะคำยืม										
3.1	3.1.1 บอดี้การ์ด สลิป			✓	✓	✓	✓			28
	3.1.2 คริสตัล ยิม			✓		✓				24

4. ผลการวิจัย

จากผลการศึกษาข้อมูลจำนวน 400 คำ พบตัวแทนข้อมูลจากเกณฑ์ลักษณะคำปนและคำยืมจำนวน 21 รูปแบบ และจากการวิเคราะห์รูปแบบทั้ง 21 รูปแบบพบว่ารูปแบบที่เกิดขึ้นมีการเรียงลำดับเกณฑ์ และการปรากฏร่วมกันของเกณฑ์ที่พบมีการปรากฏเป็นรูปแบบซ้ำ ๆ ดังนั้น เมื่อใช้เกณฑ์แสดงลักษณะคำปนและคำยืมมาวิเคราะห์ภาษาอังกฤษที่ปะปนในภาษาไทยสามารถเรียงลำดับเกณฑ์จากเกณฑ์ลักษณะคำปนไปเป็นคำยืมได้ดังนี้ เกณฑ์คำปนเรียงลำดับจาก การเขียนหลายรูปแบบ (ก) > การใช้รูปภาษาอังกฤษ (ข) > การเปลี่ยนแปลงเสียง (ค) โดยการเปลี่ยนแปลงเสียงถือเป็นลักษณะร่วมระหว่างคำปนกับคำยืม เกณฑ์คำยืมเรียงลำดับจากการเปลี่ยนแปลงเสียง (ค) > การมีคำเทียบเท่า (ง) > การสร้างคำ (จ) > การเปลี่ยนแปลงไวยากรณ์ (ฉ) >

ปริมาณการปรากฏ (ข) > การปรากฏในพจนานุกรม (ข) > การเปลี่ยนแปลงความหมาย (ณ) ตามลำดับ

โดยเมื่อใช้การเรียงลำดับเกณฑ์แสดงลักษณะคำปนและคำยืมข้างต้น พบเกณฑ์ลักษณะการเป็นคำปนและการเป็นคำยืม 3 กลุ่ม ได้แก่ 1 รูปแบบของคำที่เป็นไปตามเกณฑ์คำปน 2 รูปแบบของคำที่เป็นไปตามเกณฑ์คำปนและคำยืม และ 3 รูปแบบของคำที่เป็นไปตามเกณฑ์คำยืม ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 กลุ่มที่ 1 รูปแบบของคำที่เป็นไปตามเกณฑ์คำปน เป็นคำที่มีลักษณะแบบ ก-ง คือ คำที่มีลักษณะคำปน 1-3 ลักษณะ และลักษณะคำยืม 1-2 ลักษณะ ทั้งนี้ เกณฑ์ลักษณะคำยืมที่พบในกลุ่มนี้ คือ เกณฑ์การเปลี่ยนแปลงทางเสียง และเกณฑ์การมีคำเทียบเท่า ทั้งนี้ คำบางคำอาจมีลักษณะที่เข้าข่ายเกณฑ์การยืมบางเกณฑ์ แต่เนื่องจากจำนวนเกณฑ์ที่เข้าข่ายการยืมมีจำนวนน้อยกว่าเกณฑ์การปนจึงจัดให้อยู่ในกลุ่มที่ 1 โดยพบว่าคำในกลุ่มนี้มี 3 รูปแบบย่อย ดังนี้ (ดูภาพที่ 4)

4.1.1 รูปแบบ 1.1 (ก, ค) คือ รูปแบบคำที่เป็นไปตามเกณฑ์ลักษณะคำปน 2 ลักษณะ และเกณฑ์ลักษณะคำยืม 1 ลักษณะ

เกณฑ์ลักษณะคำปน คือ การมีรูปเขียนหลายแบบ และการเปลี่ยนแปลงเสียง และเกณฑ์ลักษณะคำยืม คือ การเปลี่ยนแปลงเสียง มีจำนวน 3 คำ ได้แก่ กราฟิตี้ มายด์ เซลลูโลส

4.1.2 รูปแบบ 1.2 (ก, ข, ค, ง) มี 2 ลักษณะย่อย คือ

1) รูปแบบ 1.2.1 (ก, ข, ค, ง) คือ รูปแบบคำที่เป็นไปตามเกณฑ์ลักษณะคำปน 3 ลักษณะ และเกณฑ์ลักษณะคำยืม 2 ลักษณะ

เกณฑ์ลักษณะคำปน คือ การเขียนหลายรูปแบบ การใช้รูปภาษาอังกฤษ และการเปลี่ยนแปลงเสียง และมีเกณฑ์ลักษณะคำยืม คือ การเปลี่ยนเสียง และการมีคำเทียบเท่า มีจำนวน 3 คำ ได้แก่ คอนเซปต์ เซิร์ช มาร์เก็ต

2) รูปแบบ 1.2.2 (ก, ค, ง) คือ รูปแบบคำที่เป็นไปตามเกณฑ์ลักษณะคำปน 2 ลักษณะ และเกณฑ์ลักษณะคำยืม 2 ลักษณะ

เกณฑ์ลักษณะคำปน คือ การมีรูปเขียนหลายแบบและการเปลี่ยนแปลงเสียง และมีเกณฑ์ลักษณะคำยืม คือ การเปลี่ยนแปลงเสียง และการมีคำเทียบเท่า มีจำนวน 1 คำ ได้แก่ ซิสเต็ม

4.1.3 รูปแบบ 1.3 (ข, ค, ง) มี 2 ลักษณะย่อย คือ

1) รูปแบบ 1.3.1 (ข, ค, ง) คือ รูปแบบคำที่เป็นไปตามเกณฑ์ลักษณะคำปน 2 ลักษณะ และเกณฑ์ลักษณะคำยืม 2 ลักษณะ

เกณฑ์ลักษณะคำปน คือ การใช้รูปภาษาอังกฤษ และการเปลี่ยนแปลงเสียง และเกณฑ์ลักษณะคำยืม คือ การเปลี่ยนแปลงเสียง และการมีคำเทียบเท่า มีจำนวน 1 คำ ได้แก่ สเปซ

2) รูปแบบ 1.3.2 (ข, ง) คือ รูปแบบคำที่เป็นไปตามเกณฑ์ลักษณะคำปน 1 ลักษณะ และเกณฑ์ลักษณะคำยืม 1 ลักษณะ

เกณฑ์ลักษณะคำปน คือ การใช้รูปภาษาอังกฤษ และเกณฑ์ลักษณะคำยืม คือ การมีคำเทียบเท่า มีจำนวน 1 คำ ได้แก่ เฟิร์ม

ภาพที่ 4

ตารางแสดงรูปแบบคำที่เป็นไปตามเกณฑ์ลักษณะคำปน

รูป แบบ	ตัวอย่าง คำ	เกณฑ์การปน ภาษา (ก-ค)				เกณฑ์การยืมภาษา (ค-ณ)				จำนวน คำ
		การ เขียน หลาย แบบ	การใช้ รูป ภาษา อังกฤษ	การ เปลี่ยน แปลง เสียง	การมี คำ เทียบ เท่า	การ สร้าง คำ	การ เปลี่ยน แปลง ไวยา กรณ์	ปริ มาณ การ ปรา กฏ	การ ใน พจน นา ความ หมาย	
		(ก)	(ข)	(ค)	(ง)	(จ)	(ฉ)	(ช)	(ฌ)	
คำที่มีลักษณะของคำปน										
1.1	กราฟิตี้	✓		✓						3
1.2	1.2.1 คอนเซปต์	✓	✓	✓	✓					3
	1.2.2 ซิสเต็ม	✓		✓	✓					1
1.3	1.3.1 สเปซ		✓	✓	✓					1
	1.3.2 เฟิร์ม		✓		✓					1

4.2 กลุ่มที่ 2 รูปแบบคำที่เป็นไปตามทั้งลักษณะของคำปนและคำยืม เป็นคำที่มีลักษณะแบบ ก-ณ คือ คำที่มีลักษณะคำปน 1-3 ลักษณะ และลักษณะคำยืม 2-7 ลักษณะ แบ่งได้เป็น 10 รูปแบบ ดังนี้ (ดูภาพที่ 5)

4.2.1 รูปแบบ 2.1 (ก, ข, ค, ง, จ, ฉ) มี 2 ลักษณะย่อย คือ

1) รูปแบบ 2.1.1 (ก, ข, ค, ง, จ, ฉ) คือ รูปแบบคำที่เป็นไปตามเกณฑ์ลักษณะคำปน 3 ลักษณะ และเกณฑ์ลักษณะคำยืม 4 ลักษณะ

เกณฑ์ลักษณะคำปน คือ การมีรูปเขียนหลายแบบ การใช้รูปภาษาอังกฤษ และการเปลี่ยนแปลงเสียง และเกณฑ์ลักษณะคำยืม คือ การเปลี่ยนแปลงเสียง การมีคำเทียบเท่า การสร้างคำ และการเปลี่ยนแปลงไวยากรณ์ มีจำนวน 40 คำ ตัวอย่างเช่น คอลเล็กชัน คอเมดี้ ซิงเกิ้ล ทริตเมนต์ โปรดักชั่นส์ โปรดิวเซอร์ โปรโมชั่น แพลตฟอร์ม เป็นต้น

2) รูปแบบ 2.1.2 (ก, ข, ค, จ, ฉ) คือ รูปแบบคำที่เป็นไปตามเกณฑ์ลักษณะคำปน 3 ลักษณะ และเกณฑ์ลักษณะคำยืม 3 ลักษณะ

เกณฑ์ลักษณะคำปน คือ การมีรูปเขียนหลายแบบ การใช้รูปภาษาอังกฤษ และการเปลี่ยนแปลงเสียง และเกณฑ์ลักษณะคำยืม คือ การเปลี่ยนแปลงเสียง การสร้างคำ และการเปลี่ยนแปลงไวยากรณ์ มีจำนวน 5 คำ ได้แก่ แจ๊ส อีเมล ลีด โลจิสติกส์ คอเลสเตอรอล

4.2.2 รูปแบบ 2.2 (ก, ค, ง, จ, ฉ) มี 2 ลักษณะย่อย คือ

1) รูปแบบ 2.2.1 (ก, ค, ง, จ, ฉ) คือ รูปแบบคำที่เป็นไปตามเกณฑ์ลักษณะคำปน 2 ลักษณะ และเกณฑ์ลักษณะคำยืม 4 ลักษณะ

เกณฑ์ลักษณะคำปน คือ การมีรูปเขียนหลายแบบ และการเปลี่ยนแปลงเสียง และมีเกณฑ์ลักษณะคำยืม คือ การเปลี่ยนแปลงเสียง การมีคำเทียบเท่า การสร้างคำ และการเปลี่ยนแปลงไวยากรณ์ มีจำนวน 31 คำ ตัวอย่างเช่น โคต แจ็กเก็ต ซีฟูด ซูเปอร์มาร์เก็ต เซเลบริตี้ ท็อป บอส บูธ มินต์ ฟรีเซนต์ แพ็กเกจจิง แพ็ก แพลทินัม ฟิวชั่น ไฟต์ เป็นต้น

2) รูปแบบ 2.2.2 (ก, ค, จ, ฉ) คือ รูปแบบคำที่เป็นไปตามเกณฑ์ลักษณะคำปน 2 ลักษณะ และเกณฑ์ลักษณะคำยืม 3 ลักษณะ

เกณฑ์ลักษณะคำปน คือ การมีรูปเขียนหลายแบบ และการเปลี่ยนแปลงเสียง และมีเกณฑ์ลักษณะคำยืม คือ การเปลี่ยนแปลงเสียง การสร้างคำ และการเปลี่ยนแปลงไวยากรณ์ มีจำนวน 17 คำ ตัวอย่างเช่น แท็บเล็ต เนกไท แครอลี ทวิตเตอร์ บล็อกเกอร์ บู้ต ไควดา ไอศ สตรีรอยด์ ยูทูบ สปาเกตตี้ เป็นต้น

4.2.3 รูปแบบ 2.3 (ก, ข, ค, ง, จ, ฉ, ช) คือ รูปแบบคำที่เป็นไปตามเกณฑ์ลักษณะคำปน 3 ลักษณะ และเกณฑ์ลักษณะคำยืม 5 ลักษณะ

คำที่มีเกณฑ์ลักษณะคำปน คือ การมีรูปเขียนหลายแบบ การใช้รูปภาษาอังกฤษ และการเปลี่ยนแปลงเสียง และมีเกณฑ์ลักษณะคำยืม คือ การเปลี่ยนแปลงเสียง การมีคำเทียบเท่า การสร้างคำ การเปลี่ยนแปลงไวยากรณ์ และปริมาณการปรากฏ มีจำนวน 7 คำ ได้แก่ คลาสสิก ซ็อบ ซ็อบปิง บล็อก เบรก เพอร์เฟกต์ แพ็กเกจ

4.2.4 รูปแบบ 2.4 (ก, ข, ค, ง, จ, ฉ, ช, ซ) มี 2 ลักษณะย่อย คือ

1) รูปแบบ 2.4.1 (ก, ข, ค, ง, จ, ฉ, ช, ซ) คือ รูปแบบคำที่เป็นไปตามเกณฑ์ลักษณะคำปน 3 ลักษณะ และเกณฑ์ลักษณะคำยืม 6 ลักษณะ

คำที่มีเกณฑ์ลักษณะคำปน คือ การมีรูปเขียนหลายแบบ การใช้รูปภาษาอังกฤษ และการเปลี่ยนแปลงเสียง และมีเกณฑ์ลักษณะคำยืม คือ การเปลี่ยนแปลงเสียง การมีคำเทียบเท่า การสร้างคำ การเปลี่ยนแปลงไวยากรณ์ ปริมาณการปรากฏ และการปรากฏในพจนานุกรม มีจำนวน 3 คำ ได้แก่ เคาน์เตอร์ ซ็อก เซต

2) รูปแบบ 2.4.2 (ก, ข, ค, จ, ฉ, ช, ซ) คือ รูปแบบคำที่เป็นไปตามเกณฑ์ลักษณะคำปน 3 ลักษณะ และเกณฑ์ลักษณะคำยืม 5 ลักษณะ

คำที่มีเกณฑ์ลักษณะคำปน คือ การมีรูปเขียนหลายแบบ การใช้รูปภาษาอังกฤษ และการเปลี่ยนแปลงเสียง และมีเกณฑ์ลักษณะคำยืม คือ การเปลี่ยนแปลงเสียง การสร้างคำ การเปลี่ยนแปลงไวยากรณ์ ปริมาณการปรากฏ และการปรากฏในพจนานุกรม มีจำนวน 6 คำ ได้แก่ แก๊ส เซลล์ แอลกอฮอล์ คอมมิวนิสต์ ซ็อกโกเลต อิเล็กทรอนิกส์

4.2.5 รูปแบบ 2.5 (ข, ค, ง, จ, ฉ, ช) มี 2 ลักษณะย่อย คือ

1) รูปแบบ 2.5.1 (ข, ค, ง, จ, ฉ, ช) คือ รูปแบบคำที่เป็นไปตามเกณฑ์ลักษณะคำปน 2 ลักษณะ และเกณฑ์ลักษณะคำยืม 5 ลักษณะ

เกณฑ์ลักษณะคำปน คือ การใช้รูปภาษาอังกฤษ และการเปลี่ยนแปลงเสียง และเกณฑ์ลักษณะคำยืม คือ การเปลี่ยนแปลงเสียง การมีคำเทียบเท่า การสร้างคำ การเปลี่ยนแปลงไวยากรณ์ และปริมาณการปรากฏ มีจำนวน 11 คำ ได้แก่ คลาส โซน ดีไซน์ ดีไซน์เนอร์ ทวี ปาร์ตี้ ฮิต เกมส์ เกย์ เทรนด์ แอปปี

2) รูปแบบ 2.5.2 (ข, ค, จ, ฉ, ช) คือ รูปแบบคำที่เป็นไปตามเกณฑ์ลักษณะคำปน 2 ลักษณะ และเกณฑ์ลักษณะคำยืม 4 ลักษณะ

เกณฑ์ลักษณะคำปน คือ การใช้รูปภาษาอังกฤษ และการเปลี่ยนแปลงเสียง และมีเกณฑ์ลักษณะคำยืม คือ การเปลี่ยนแปลงเสียง การสร้างคำ การเปลี่ยนแปลง

ไวยากรณ์ และปริมาณการปรากฏ มีจำนวน 38 คำ ตัวอย่างเช่น กูรู เคส บริฟ ครีเอทีฟ
คอร์ส คีย์เวิร์ด โพร พีเรียด ฟील เฟรนด์ลี แพนตาซี เซอร์วิส มอเตอร์ มาสก์ เป็นต้น

4.2.6 รูปแบบ 2.6 (ข, ค, ง, จ, ฉ, ช, ซ) มี 3 ลักษณะย่อย คือ

1) รูปแบบ 2.6.1 (ข, ค, ง, จ, ฉ, ช, ซ) คือ รูปแบบคำที่เป็นไปตามเกณฑ์ลักษณะ
คำปน 2 ลักษณะ และเกณฑ์ลักษณะคำยืม 6 ลักษณะ

เกณฑ์ลักษณะคำปน คือ การใช้รูปภาษาอังกฤษ และการเปลี่ยนแปลงเสียง
และเกณฑ์ลักษณะคำยืม คือ การเปลี่ยนแปลงเสียง การมีคำเทียบเท่า การสร้างคำ
การเปลี่ยนแปลงไวยากรณ์ ปริมาณการปรากฏ และการปรากฏในพจนานุกรม มีจำนวน
10 คำ ได้แก่ ไวน์ ออฟฟิศ โน้ต เครดิต เบอร์ เมล์ แพชั่น โชว์ โปรแกรม ไกด์

2) รูปแบบ 2.6.2 (ข, ค, จ, ฉ, ช, ซ) คือ รูปแบบคำที่เป็นไปตามเกณฑ์ลักษณะ
คำปน 2 ลักษณะ และเกณฑ์ลักษณะคำยืม 5 ลักษณะ

เกณฑ์ลักษณะคำปน คือ การใช้รูปภาษาอังกฤษ และการเปลี่ยนแปลงเสียง
และมีเกณฑ์ลักษณะคำยืม คือ การเปลี่ยนแปลงเสียง การสร้างคำ การเปลี่ยนแปลง
ไวยากรณ์ ปริมาณการปรากฏ และการปรากฏในพจนานุกรม มีจำนวน 14 คำ ตัวอย่างเช่น
ครีม คอลัมน์ เคมี คอมพิวเตอร์ ปีโตรเลียม โปรตีน เลเซอร์ เลนส์ ไวรัส เป็นต้น

3) รูปแบบ 2.6.3 (ข, ค, ง, จ, ฉ, ช) คือ รูปแบบคำที่เป็นไปตามเกณฑ์ลักษณะ
คำปน 2 ลักษณะ และเกณฑ์ลักษณะคำยืม 5 ลักษณะ

เกณฑ์ลักษณะคำปน คือ การใช้รูปภาษาอังกฤษ และการเปลี่ยนแปลงเสียง
และเกณฑ์ลักษณะคำยืม คือ การเปลี่ยนแปลงเสียง การมีคำเทียบเท่า การสร้างคำ
การเปลี่ยนแปลงไวยากรณ์ และการปรากฏในพจนานุกรม มีจำนวน 6 คำ ได้แก่ การ์ด
คีย์บอร์ด ฟิล์ม ลอตเตอรี่ โฟกัส โหวต

4.2.7 รูปแบบ 2.7 (ข, ค, ง, จ, ฉ, ช, ซ, ฌ) คือ รูปแบบคำที่เป็นไปตามเกณฑ์
ลักษณะคำปน 2 ลักษณะ และเกณฑ์ลักษณะคำยืม 7 ลักษณะ

เกณฑ์ลักษณะคำปน คือ การใช้รูปภาษาอังกฤษ และการเปลี่ยนแปลงเสียง
และเกณฑ์ลักษณะคำยืม คือ การเปลี่ยนแปลงเสียง การมีคำเทียบเท่า การสร้างคำ
การเปลี่ยนแปลงไวยากรณ์ ปริมาณการปรากฏ การปรากฏในพจนานุกรม และ
การเปลี่ยนแปลงความหมาย มีจำนวน 1 คำ ได้แก่ ฟรี

4.2.8 รูปแบบ 2.8 (ข, ง, จ, ฉ) มี 2 ลักษณะย่อย คือ

1) รูปแบบ 2.8.1 (ข, ง, จ, ฉ) คือ รูปแบบคำที่เป็นไปตามเกณฑ์ลักษณะคำปน 1 ลักษณะ และเกณฑ์ลักษณะคำยืม 3 ลักษณะ

เกณฑ์ลักษณะคำปน คือ การใช้รูปภาษาอังกฤษ และเกณฑ์ลักษณะคำยืม คือ การมีคำเทียบเท่า การสร้างคำ และการเปลี่ยนแปลงไวยากรณ์ มีจำนวน 10 คำ ได้แก่ พล็อต คีย์ ชัมเมอร์ แพลน แฟร์ สโลว์ ออร์เตอร์ ไอคอน โลว์ มินิ

2) รูปแบบ 2.8.2 (ข, จ, ฉ) คือ รูปแบบคำที่เป็นไปตามเกณฑ์ลักษณะคำปน 1 ลักษณะ และเกณฑ์ลักษณะคำยืม 2 ลักษณะ

เกณฑ์ลักษณะคำปน คือ การใช้รูปภาษาอังกฤษ และเกณฑ์ลักษณะคำยืม คือ การสร้างคำ และการเปลี่ยนแปลงไวยากรณ์ มีจำนวน 3 คำ ได้แก่ ไฟเบอร์ ลิเทียม ไอออน

4.2.9 รูปแบบ 2.9 (ข, ง, จ, ฉ, ช) คือ รูปแบบคำที่เป็นไปตามเกณฑ์ลักษณะคำปน 1 ลักษณะ และเกณฑ์ลักษณะคำยืม 4 ลักษณะ

เกณฑ์ลักษณะคำปน คือ การใช้รูปภาษาอังกฤษ และเกณฑ์ลักษณะคำยืม คือ การมีคำเทียบเท่า การสร้างคำ การเปลี่ยนแปลงไวยากรณ์ และปริมาณการปรากฏ มีจำนวน 4 คำ ได้แก่ ฟอรัม ไอเดีย แอร์ โทน

4.2.10 รูปแบบ 2.10 (ข, ง, จ, ฉ, ช, ซ) คือ รูปแบบคำที่เป็นไปตามเกณฑ์ลักษณะคำปน 1 ลักษณะ และเกณฑ์ลักษณะคำยืม 5 ลักษณะ

เกณฑ์ลักษณะคำปน คือ การใช้รูปภาษาอังกฤษ และเกณฑ์ลักษณะคำยืม คือ การมีคำเทียบเท่า การสร้างคำ การเปลี่ยนแปลงไวยากรณ์ ปริมาณการปรากฏ และการปรากฏในพจนานุกรม มีจำนวน 2 คำ ได้แก่ เทอม ฟาร์ม

ภาพที่ 5

ตารางแสดงเกณฑ์ลักษณะคำยืมและคำปน

รูปแบบ	ตัวอย่างคำ	เกณฑ์การปนภาษา (ก-ค)				เกณฑ์การยืมภาษา (ค-ณ)				จำนวนคำ	
		การเขียนหลายแบบ	การใช้รูปภาษา อังกฤษ	การเปลี่ยนแปลงเสียง	การมีคำเทียบเท่า	การสร้างคำ	การเปลี่ยนแปลงไวยากรณ์	ปริมาณการปรากฏ	การปรากฏในพจนานุกรม		การเปลี่ยนแปลงความหมาย
		(ก)	(ข)	(ค)	(ง)	(จ)	(ฉ)	(ช)	(ซ)		(ณ)
คำที่มีลักษณะทั้งคำปนและคำยืม											
2.1	2.1.1 คอลเล็กชัน	✓	✓	✓	✓	✓	✓				40
	2.1.2 แจ๊ส	✓	✓	✓		✓	✓				5
2.2	2.2.1 โคตร	✓		✓	✓	✓	✓				31
	2.2.2 แتب์เลต	✓		✓		✓	✓				17
2.3	คลาสสิก	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓			7
2.4	2.4.1 เคาน์เตอร์	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		3
	2.4.2 แก๊ส	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓		6
2.5	2.5.1 คลาส		✓	✓	✓	✓	✓	✓			11
	2.5.2 กูรู		✓	✓		✓	✓	✓			38
2.6	2.6.1 ไวน์		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		10
	2.6.2 ครีม		✓	✓		✓	✓	✓	✓		14
	2.6.3 การ์ด		✓	✓	✓	✓	✓		✓		6
2.7	ฟรี		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		1
2.8	2.8.1 พล็อต		✓		✓	✓	✓				10
	2.8.2 ไฟเบอร์		✓			✓	✓				3
2.9	ฟอร์ม		✓		✓	✓	✓				4
2.10	เทอม		✓		✓	✓	✓	✓			2

4.3 กลุ่มที่ 3 รูปแบบคำที่เป็นไปตามลักษณะของคำยืม เป็นคำที่มีลักษณะแบบ ค-ณ คือ คำที่ไม่มีลักษณะคำปน หรือมีลักษณะคำปนอย่างน้อย 1 ลักษณะ และลักษณะคำยืม 3-6 ลักษณะ ทั้งนี้เกณฑ์ลักษณะคำปนที่พบในกลุ่มนี้ คือ เกณฑ์การเปลี่ยนแปลงทางเสียง คำในกลุ่มนี้แบ่งได้เป็น 8 รูปแบบ ดังนี้ (ดูภาพที่ 6)

4.3.1 รูปแบบ 3.1 (ค, ง, จ, ฉ) มี 2 ลักษณะย่อย คือ

1) รูปแบบ 3.1.1 (ค, ง, จ, ฉ) คือ รูปแบบคำที่เป็นไปตามเกณฑ์ลักษณะคำปน 1 ลักษณะ และเกณฑ์ลักษณะคำยืม 4 ลักษณะ

เกณฑ์ลักษณะคำปน คือ การเปลี่ยนแปลงเสียง และมีเกณฑ์ลักษณะคำยืม คือ การเปลี่ยนแปลงเสียง การมีคำเทียบเท่า การสร้างคำ และการเปลี่ยนแปลงไวยากรณ์ มีจำนวน 28 คำ ตัวอย่างเช่น บอดีการ์ด การ์ตูนดี สลิป ซูเปอร์สตาร์ ดอกเตอร์ ดีเทล ดีล แบรินด์เนม โปรแกรมเมอร์ โปสเตอร์ พอร์ต เมกะ เมนคอร์ส เวอร์ตคาส สตูลล์ สมาร์ทโฟน เป็นต้น

2) รูปแบบ 3.1.2 (ค, จ, ฉ) คือ รูปแบบคำที่เป็นไปตามเกณฑ์ลักษณะคำปน 1 ลักษณะ และเกณฑ์ลักษณะคำยืม 3 ลักษณะ

เกณฑ์ลักษณะคำปน คือ การเปลี่ยนแปลงเสียง และเกณฑ์ลักษณะคำยืม คือ การเปลี่ยนแปลงเสียง การสร้างคำ และการเปลี่ยนแปลงไวยากรณ์ มีจำนวน 24 คำ ตัวอย่างเช่น คริสตัล คอลลาเจน ไซนัส เทสโทสเตอโรน ไทรอยด์ บลอนด์ พาสเทล ฟรีแลนซ์ มัลติมีเดีย เป็นต้น

4.3.2 รูปแบบ 3.2 (ค, ง, จ, ฉ, ช, ซ) มี 2 ลักษณะย่อย คือ

1) รูปแบบ 3.2.1 (ค, ง, จ, ฉ, ช, ซ) คือ รูปแบบคำที่เป็นไปตามเกณฑ์ลักษณะคำปน 1 ลักษณะ และเกณฑ์ลักษณะคำยืม 6 ลักษณะ

เกณฑ์ลักษณะคำปน คือ การเปลี่ยนแปลงเสียง และเกณฑ์ลักษณะคำยืม คือ การเปลี่ยนแปลงเสียง การมีคำเทียบเท่า การสร้างคำ การเปลี่ยนแปลงไวยากรณ์ ปริมาณการปรากฏ และการปรากฏในพจนานุกรม มีจำนวน 2 คำ ได้แก่ คิว สูท

2) รูปแบบ 3.2.2 (ค, จ, ฉ, ซ) คือ รูปแบบคำที่เป็นไปตามเกณฑ์ลักษณะคำปน 1 ลักษณะ และเกณฑ์ลักษณะคำยืม 4 ลักษณะ

เกณฑ์ลักษณะคำปน คือ การเปลี่ยนแปลงเสียง และเกณฑ์ลักษณะคำยืม คือ การเปลี่ยนแปลงเสียง การสร้างคำ การเปลี่ยนแปลงไวยากรณ์ และการปรากฏในพจนานุกรม มีจำนวน 11 คำ ได้แก่ คอลัมนิสต์ คลอรีน เอกซ์เรย์ โบนัส แคดเมียม แคลเซียม แมกนีเซียม ริปป์น แบดมินตัน บาสเกตบอล เมนทอล

4.3.3 รูปแบบ 3.3 (ค, ง, จ, ฉ, ฌ) คือ รูปแบบคำที่เป็นไปตามเกณฑ์ลักษณะคำปน 1 ลักษณะ และเกณฑ์ลักษณะคำยืม 5 ลักษณะ

เกณฑ์ลักษณะคำปน คือ การเปลี่ยนแปลงเสียง และเกณฑ์ลักษณะคำยืม คือ การเปลี่ยนแปลงเสียง การมีคำเทียบเท่า การสร้างคำ การเปลี่ยนแปลงไวยากรณ์ การเปลี่ยนแปลงความหมาย มีจำนวน 4 คำ ได้แก่ ชัวร์ เซฟ เทรน คอร์รัปชัน

4.3.4 รูปแบบ 3.4 (ง, จ, ฉ) คือ รูปแบบคำที่ไม่มีลักษณะคำปน และมีเกณฑ์ลักษณะคำยืม 3 ลักษณะ

คำที่มีแต่เกณฑ์ลักษณะคำยืม คือ การมีคำเทียบเท่า การสร้างคำ และการเปลี่ยนแปลงไวยากรณ์ มีจำนวน 4 คำ ได้แก่ เบเกอรี่ ไฮเวย์ คาเฟ่ เคลม

4.3.5 รูปแบบ 3.5 (จ, ฉ) คือ รูปแบบคำที่ไม่มีลักษณะคำปน และมีเกณฑ์ลักษณะคำยืม 2 ลักษณะ

คำที่มีแต่เกณฑ์ลักษณะคำยืม คือ การสร้างคำ และการเปลี่ยนแปลงไวยากรณ์ มีจำนวน 5 คำ ได้แก่ บังเกอร์ นาโน เบคอน รันเวย์ วิก

4.3.6 รูปแบบ 3.6 (ง, จ, ฉ, ช, ซ) คือ รูปแบบคำที่ไม่มีลักษณะคำปน และมีเกณฑ์ลักษณะคำยืม 5 ลักษณะ

คำที่มีแต่เกณฑ์ลักษณะคำยืม คือ การมีคำเทียบเท่า การสร้างคำ การเปลี่ยนแปลงไวยากรณ์ ปริมาณการปรากฏ และการปรากฏในพจนานุกรม มีจำนวน 1 คำ ได้แก่ เซียร์

4.3.7 รูปแบบ 3.7 (จ, ฉ, ช, ซ) คือ รูปแบบคำที่ไม่มีลักษณะคำปน และมีเกณฑ์ลักษณะคำยืม 4 ลักษณะ

คำที่มีแต่เกณฑ์ลักษณะคำยืม คือ การสร้างคำ การเปลี่ยนแปลงไวยากรณ์ ปริมาณการปรากฏ และการปรากฏในพจนานุกรม มีจำนวน 3 คำ ได้แก่ แบคทีเรีย ฮอร์โมน แท้ก็ซี่

4.3.8 รูปแบบ 3.8 (ง, จ, ฉ, ช, ซ, ฌ) คือ รูปแบบคำที่ไม่มีลักษณะคำปน และมี เกณฑ์ลักษณะคำยืม 6 ลักษณะ

คำที่มีแต่เกณฑ์ลักษณะคำยืม คือ การมีคำเทียบเท่า การสร้างคำ การเปลี่ยนแปลงไวยากรณ์ ปริมาณการปรากฏ การปรากฏในพจนานุกรม และการเปลี่ยนแปลงความหมาย มีจำนวน 1 คำ ได้แก่ แพน

ภาพที่ 6

ตารางแสดงเกณฑ์ลักษณะคำยืม

รูปแบบ	ตัวอย่างคำ	เกณฑ์การปนภาษา (ก-ค)				เกณฑ์การยืมภาษา (ค-ณ)				จำนวนคำ
		การเขียนหลายแบบ	การใช้รูปภาษาอังกฤษ	การเปลี่ยนแปลงเสียง	การมีคำเทียบเท่า	การสร้างคำ	การเปลี่ยนแปลงไวยากรณ์	ปริมาณการปรากฏในพจนานุกรม	การปรากฏในพจนานุกรม	
		(ก)	(ข)	(ค)	(ง)	(จ)	(ฉ)	(ช)	(ฌ)	
คำที่มีลักษณะคำยืม										
3.1	3.1.1 บอติการ์ด			✓	✓	✓	✓			28
	3.1.2 คริสตัล			✓		✓	✓			24
3.2	3.2.1 คิว			✓	✓	✓	✓	✓	✓	2
	3.2.2 คอลัมน์สตั๊ด			✓		✓	✓		✓	11
3.3	ชีวรี่			✓	✓	✓	✓		✓	4
3.4	เบเกอร์				✓	✓	✓			4
3.5	บังเกอร์					✓	✓			5
3.6	เชียร์				✓	✓	✓	✓	✓	1
3.7	แบคทีเรีย					✓	✓	✓	✓	3
3.8	แฟน				✓	✓	✓	✓	✓	1

5. สรุปและการอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าภาษาอังกฤษที่ปะปนเข้ามาในภาษาไทย มีลักษณะทางภาษาที่หลากหลาย อย่างไรก็ตาม ผลจากงานวิจัยนี้สนับสนุนข้อคิดเห็นของ Myer-Scotton (1992, 1993, อ้างถึงใน Boztepe, 2003) ว่าการปนภาษาและการยืมภาษานั้นเป็นกระบวนการเดียวกันต่อเนื่องกัน โดยเมื่อใช้เกณฑ์แสดงลักษณะคำปนและคำยืมมาวิเคราะห์ภาษาอังกฤษที่ปะปนในภาษาไทย พบมีการเรียงลำดับเกณฑ์ และการปรากฏร่วมกันของเกณฑ์ที่มีการปรากฏซ้ำ จึงสามารถเรียงลำดับเกณฑ์จากเกณฑ์ลักษณะคำปนไปเป็นคำยืม ได้ดังนี้ เกณฑ์คำปนเรียงลำดับจาก การเขียนหลายรูปแบบ > การใช้รูปภาษาอังกฤษ > การเปลี่ยนแปลงเสียง โดยการเปลี่ยนแปลงเสียงถือเป็นลักษณะร่วมระหว่างคำปนกับคำยืม เกณฑ์คำยืมเรียงลำดับจาก การเปลี่ยนแปลงเสียง > การมีคำ

เทียบเท่า > การสร้างคำ > การเปลี่ยนแปลงไวยากรณ์ > จำนวนปริมาณการปรากฏ > การปรากฏในพจนานุกรม > การเปลี่ยนแปลงความหมาย ตามลำดับ

นอกจากนี้ผลของงานวิจัยยังแสดงให้เห็นถึงแนวคิดที่แตกต่างจาก Poplack (1980, อ้างถึงใน Boztepe, 2003) ที่ใช้เกณฑ์ 3 เกณฑ์ คือ เกณฑ์การสร้างคำ เกณฑ์ลักษณะทางไวยากรณ์ และลักษณะทางเสียง (phonological integration) ซึ่งหากมีการเปลี่ยนแปลงเพียงลักษณะใดลักษณะหนึ่ง จะถือว่าการปนภาษา แต่หากมีการเปลี่ยนแปลงของภาษาทั้งสามเกณฑ์ จะถือเป็นการยืมภาษา ซึ่งผลการศึกษาในงานวิจัยนี้ แสดงให้เห็นว่า คำปนภาษาหรือคำยืมภาษาสามารถมีลักษณะทางภาษาได้หลายรูปแบบ

จากตารางแสดงเกณฑ์การเป็นคำปนและคำยืม แสดงให้เห็นรูปแบบหลักของ 3 กลุ่ม ดังนี้

1. รูปแบบคำที่เป็นไปตามเกณฑ์คำปน

คำในกลุ่มนี้ เป็นคำที่มีลักษณะแบบ ก-ง คือ เป็นคำที่มีลักษณะคำปน 1-3 ลักษณะ และลักษณะคำยืม 1-2 ลักษณะ ทั้งนี้ เกณฑ์ลักษณะคำยืมที่พบในกลุ่มนี้ คือ เกณฑ์การเปลี่ยนแปลงทางเสียง และเกณฑ์การมีคำเทียบเท่า สามารถแบ่งคำกลุ่มนี้ได้เป็น 3 รูปแบบ

รูปแบบ 1.1 (ก > ค)

รูปแบบ 1.2 (ก > ข > ค > ง)

รูปแบบ 1.3 (ข > ค > ง)

2. รูปแบบคำที่เป็นไปตามเกณฑ์คำปนและคำยืม

คำในกลุ่มนี้ เป็นคำที่มีลักษณะแบบ ก-ณ คือ เป็นคำที่มีลักษณะคำปน 1-3 ลักษณะ และลักษณะคำยืม 2-7 ลักษณะ โดยสามารถแบ่งได้เป็น 10 รูปแบบ

รูปแบบ 2.1 (ก > ข > ค > ง > จ > ฉ)

รูปแบบ 2.2 (ก > ค > ง > จ > ฉ)

รูปแบบ 2.3 (ก > ข > ค > ง > จ > ฉ > ช)

รูปแบบ 2.4 (ก > ข > ค > จ > ฉ > ช > ซ)

รูปแบบ 2.5 (ข > ค > ง > จ > ฉ > ช)

รูปแบบ 2.6 (ข > ค > ง > จ > ฉ > ช > ซ)

รูปแบบ 2.7 (ข > ค > ง > จ > ฉ > ช > ซ > ฌ)

รูปแบบ 2.8 (ข > ง > จ > ฉ)

รูปแบบ 2.9 (ข > ง > จ > ฉ > ช)

รูปแบบ 2.10 (ข > ง > จ > ฉ > ช > ซ)

3. รูปแบบคำที่เป็นไปตามเกณฑ์คำยืม

คำในกลุ่มนี้ เป็นคำที่มีลักษณะแบบ ค-ณ คือ คำที่ไม่มีลักษณะคำปน หรือมีลักษณะคำปนอย่างน้อย 1 ลักษณะ และลักษณะคำยืม 3-6 ลักษณะ ทั้งนี้เกณฑ์ลักษณะคำปนที่พบในกลุ่มนี้ คือ เกณฑ์การเปลี่ยนแปลงทางเสียง สามารถแบ่งคำกลุ่มนี้ได้เป็น 8 รูปแบบ

รูปแบบ 3.1 (ค > ง > จ > ฉ)

รูปแบบ 3.2 (ค > ง > จ > ฉ > ช > ซ)

รูปแบบ 3.3 (ค > ง > จ > ฉ > ณ)

รูปแบบ 3.4 (ง > จ > ฉ)

รูปแบบ 3.5 (จ > ฉ)

รูปแบบ 3.6 (ง > จ > ฉ > ช > ซ)

รูปแบบ 3.7 (จ > ฉ > ช > ซ)

รูปแบบ 3.8 (ง > จ > ฉ > ช > ซ > ณ)

ดังนั้นจากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการปนภาษาและการยืมภาษานั้นเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องกัน และเกณฑ์ลักษณะการปนภาษาและการยืมภาษาจะแสดงให้เห็นรูปแบบ และนำมาวิเคราะห์สถานะการเป็นคำปนหรือคำยืมในภาษาไทยได้ ดังจะเห็นได้ว่าคำที่รูปแบบคำที่เป็นไปตามเกณฑ์คำปน จะพบลักษณะ คือ มีการเขียนหลายรูปแบบและมีการใช้รูปเขียนภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตามคำอาจมีการเปลี่ยนแปลงทางเสียง หรือมีคำเทียบเท่าภาษาไทยซึ่งเป็นลักษณะคำยืมอยู่ด้วย แต่จะไม่มีลักษณะอื่นที่เป็นไปตามเกณฑ์คำยืม เช่น การสร้างคำ การเปลี่ยนแปลงทางไวยากรณ์ การปรากฏในพจนานุกรม หรือการเปลี่ยนแปลงทางความหมาย ตัวอย่างเช่น สเปซ และเฟิร์ม เป็นต้น ในขณะที่คำที่มีรูปแบบคำที่เป็นไปตามเกณฑ์คำยืมพบว่าลักษณะที่พบบ่อย คือ มีคำเทียบเท่า ร่วมกับการสร้างคำ และการเปลี่ยนแปลงไวยากรณ์ ทั้งนี้ อาจจะมีคำบางส่วนที่มีการปรากฏจำนวนมาก มีการปรากฏในพจนานุกรม หรือมีการเปลี่ยนแปลงทางความหมายร่วมด้วย ตัวอย่างเช่น บอดีการ์ด คริสตัล บังเกอร์ เป็นต้น อย่างไรก็ตามจากงานวิจัยจะเห็นว่าคำภาษาอังกฤษที่ปะปนในภาษาไทยจำนวนมากเป็นคำที่มีรูปแบบที่เป็นไปตามทั้งเกณฑ์คำปนและคำยืม กล่าวคือ แม้จะมีลักษณะที่เป็นไปตามเกณฑ์คำยืม

คือ มีการสร้างคำ เปลี่ยนแปลงไวยากรณ์ ปริมาณการปรากฏมาก และอาจมีการปรากฏในพจนานุกรม แต่ก็มีลักษณะที่เป็นไปตามเกณฑ์คำปน คือ อาจมีการเขียนหลายรูปแบบ หรือมีการใช้รูปภาษาอังกฤษ แสดงให้เห็นสถานะของคำภาษาอังกฤษที่ปะปนมาในภาษาไทยส่วนใหญ่ว่ากำลังอยู่ในกระบวนการและอาจอยู่ระหว่างการเปลี่ยนแปลงจากคำปนกลายเป็นคำยืมในภาษาไทยต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ฉันทณี รักธรรมยิ่ง. (2538). *การใช้ภาษาแพทย์: การปนภาษาระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นภารัฐ จิตติวัฒนา. (2539). *การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของอาจารย์ต่างสาขาวิชาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นัฐยา บุญกองแสน. (2542). *การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยกับทัศนคติทางภาษาของบุคคลต่างชั้นอาชีพ* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตยสาร ทีวีพูล - Tvpool. (29 กันยายน 2563). #ทีวีพูลปกใหม่ ฟังก์ี่ สาวิกา ไชยเดช จากซีรี่ย์คลับฟรายเดย์ ตอน รักซับซ้อน. [Image attached] [Status update]. Facebook. https://www.facebook.com/photo/?fbid=2647699732145869&set=a.1498717393710781&locale=th_TH
- นิตยา นิราศรพ. (2530). *คำยืมภาษาอังกฤษในภาษาไทยระหว่าง พ.ศ. 2417-2453* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ประยูร ทรงศิลป์ (2526). *การเปลี่ยนแปลงของภาษา: คำยืมในภาษาไทย*. เอกสารประกอบการเรียนรายวิชา ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย วิทยาลัยครูธนบุรี.
- ศยามล ไทระหาญ (2553). *การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยในนิตยสารวัยรุ่น* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สิริภัทร พรหมราช (2550). *พัฒนาการคำยืมภาษาอังกฤษที่ปรากฏในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. 2493 พ.ศ. 2525 และ พ.ศ. 2542*. *สารภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย*, 1(1), 162-174.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2542). *ภาษาในสังคมไทย: ความหลากหลาย การเปลี่ยนแปลง และการพัฒนา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- Boztepe, E. (2003). Issues in code switching: Competing theories and models. *Studies in Applied Linguistics & TESOL*, 3(2), 1-27.
- Janhom, W. (2011). *English-Thai code-mixing in Thai health magazines* [Master's Thesis]. Srinakharinwirot University.
- Kannaovakun, P., & Guther, A. C. (2003). The mixing of English and Thai in Thai television programs. *Manusya Journal of Humanities*, 6(2). 66-80.
- Likhitphongsathorn, T., & Sappapan, P. (2013). *Study of English code-mixing and code-switching in Thai pop songs*. In *Proceedings of the 3rd International Conference on Foreign Language Learning and Teaching 2013 (FLLT 2013): Research, Renovation and Reinforcement: Enhancing Quality in Language Education* (pp. 1494-1505). Thammasat University, Language Institute.
- Poplack, S., & Sankoff, D. (1984). Borrowing the synchrony of integration. *Linguistics*, 22(1), 99-135.
- Poplack, S., Sankoff, D., & Miller, C. (1988). The social correlates and linguistics processes of lexical borrowing and assimilation. *Linguistics*, 26, 47-104.
- Poplack, S. (2004). Code-switching. In U. Ammon, N. Dittmar, K. J. Mattheier & P. Trudgill (Eds.), *Sociolinguistics. An international handbook of the science of language and society* (2nd edition, pp. 589-596). Walter de Gruyter.
- Preechaamornkul, T. (2005). *Code-mixing of English and Thai television music programs* [Master's Thesis]. Chiangmai University.
- Sopee, W. (2002). *English-Thai code mixing: A study of Thai television programmes and the audience attitudes* [Master's Thesis]. Ramkhamhang University.